

Б Ъ Л Г А Р И Я

Твойто име не чухъ, менъ ме родиха прости родители,
но добре те познавамъ, отъ утробата паднахъ на твойта земя;
акушерка не хвана ме съ нѣжни рѣце, а баща ми съсъ
длани побити
и година не мина — надъ тебъ безпощадна война прогърмя.

Мойта майка съсъ сълзи изпрати на фронта баща ми
и сама тя остана живота да тегли въ дълбокия тилъ
и тогава „България“ тя не каза, но на тебъ завеща ме
и азъ още невръстенъ разбрахъ, колко е тежъкъ живота
ни билъ.

Презъ дъждовната пролѣтъ и презъ есенъ вѣвъ калната угаръ,
още въ ранни зори пребледнѣли и съ погледи жадни за сънъ
ние крачехме мълкомъ тогава съсъ нея следъ плуга
и почивахме сгушени двама задъ близкия синуренъ трънъ.

А дъжда надъ насъ бавно рѣмѣше и свирѣше есененъ вѣтъръ,
колететата на плуга скрибуцаха тежко, затиснати въ калъ
и така ние замръквахме сами съсъ плуга въ полето
и вѣвъ здрача азъ плачехъ, а мама ме галѣше нѣжно съ рѣка.